

Олександр Шевчук

Науковий керівник -- д. юр. н., проф. Настюк В. Я.

Національний університет «Юридична академія України ім. Ярослава Мудрого»

До питання міжнародних угод щодо переміщення лікарських засобів через митний кордон

Прагнучи забезпечити непорушність прав і свобод людини, Україна включилася в систему правових відносин між державами. У ст. 9 Конституції України [1] та чинному Законі України «Про міжнародні договори України» від 29 червня 2004 р. [2] вказано, що міжнародні договори, укладені та ратифіковані Україною, є невід'ємною частиною національного законодавства.

Дослідження міждержавних угод щодо порядку переміщення лікарських засобів через вітчизняний митний кордон є актуальним та вкрай необхідним, оскільки надає можливість уявити вплив економічного розвитку країни на формування законодавства з окресленої сфери. Відсутність у сучасній юридичній літературі наукових праць, присвячених розгляду зазначеного питання, обумовило мету нашого дослідження.

Мета роботи – провести аналіз становлення міжнародного співробітництва у сфері переміщення лікарських засобів між Україною та іншими державами та визначити особливості його митно-правового регулювання.

Правовою базою для відносин між Україною та країнами Європейського Союзу стала «Угода про партнерство і співпрацю між Україною та Європейським Союзом (РСА)», чинна з 01 березня 1998 р. Основне завдання РСА – привести українську правову базу у відповідність із правовим полем об'єднаної Європи, а також впровадити вимоги ГАТТ/СОТ [3].

Основні принципи міжнародних угод щодо лікарських засобів відповідають положенням Конвенції ООН про договори міжнародної купівлі-продажу товарів, яка діє для України з 1 лютого 1991 р. і визначає диспозитивний характер співвідношення з іншими міжнародними договорами, а також нормами національного законодавства і торговельних Порядків [4].

В роки незалежності Україна підписала міжурядові угоди щодо ввезення та вивезення лікарських засобів з цілою низкою держав. Так 16 червня 1992 р. Україною укладено угоду, де договірні Сторони держави СНД зобов'язувалися співробітничати у сфері розробки, виробництва, реєстрації, сертифікації ліків.

У 1995 р. та 1996 р. підписано 2 угоди з Узбекистаном про реєстрацію, контроль якості та поставки лікарських засобів. Аналогічну угоду укладено і з Вірменією у 1999 р. З 1998 р. по 2001 р. підписано дві міжурядові угоди з Туркменістаном про надання імпорتنих ліцензій на ввезення ліків. У 2002 р. укладено угоди з Узбекистаном та Кубою про реєстрацію українських препаратів. У 2003 р. – з Республікою Таджикистан про взаємні поставки ліків та з Російською Федерацією щодо співробітництва у виробництві медикаментів.

Україною також було укладено угоди з такими європейськими країнами:

Угорщина та Польща – стосовно реєстрації фармацевтичної продукції, Болгарія – щодо реєстрації українських ліків у Республіці Болгарія та болгарських в Україні, з Словацькою Республікою – про розвиток технологій у галузі охорони здоров'я.

Отже, підписані угоди між Україною та іншими державами сприяли розвитку співробітництва, налагодженню зовнішньоекономічних зв'язків стосовно переміщення лікарських засобів між цими країнами та забезпечили удосконалення механізму митно-правового регулювання досліджуваних процесів.

Список використаних джерел:

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. // *Відомості Верховної Ради України*. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Про міжнародні договори України. Закон України від 29.06.2004 № 1906-IV // *Офіційний вісник України*. – 2004. – № 35. – Ст. 2317.
3. Чумак В. Фармацевтичний сектор в Україні – проблеми і реформи / В. Чумак // *Ліки України*. – 2000. – № 7 – 8. – С. 6 – 8.
4. Панов В. П. *Международное частное право: Схемы, Документы: [учеб. пособие]* / В. П. Панов. – М.: *Право и Закон*, 1996. – С. 94.

Summary

The analysis of the development of international cooperation in the field of movement of drugs between Ukraine and other countries. Defined the role of international agreements in establishing international relations.

Антон Шкуро

Науковий керівник – д. політ. н., проф. Бурдяк В. І.
Чернівецький національний університет ім. Юрія Федьковича

**Міжпарламентське співробітництво
України та Республіки Болгарія**

Стратегічне позиціонування зовнішньої політики України на сучасному етапі вимагає прагматичного оцінювання пріоритетів. Зокрема практика прийняття політичних рішень українським істеблшментом повинна виходити за межі усталених процедур одностороннього порядку і враховувати особливості застосування компромісу. Слід зауважити, що можливість обміну досвідом у прийнятті політичних рішень можна проілюструвати, розглядаючи двосторонню співпрацю органів законодавчої влади країн, у яких в один період – наприкінці ХХ ст. – відбувалися демократичні трансформаційні процеси.

Обрані для дослідження Україна та Республіка Болгарія (РБ) можна піддати порівняльному аналізу, зважаючи на дотичність їх державних інтересів, та розвиток взаємин між двома державами у період змін політичного режиму.